

درس ۱: المعرفه و النكره، انواع المعارف

عربی ۲

۱- عین المعرفة:

- (۱) تلك (۲) بيت (۳) شجرة (۴) جنة
- ۲- عین الخطأ لما تحته خط:
- (۱) وَ نُنزِلُ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَ رَحْمَةٌ. [ما: اسم موصول]
(۲) مَنْ يَغْلِقُ الْجَرَسَ عَلَى رِقْبَةِ الْقَطِّ؟ [مَنْ: اسم استفهام]
(۳) أَيْنَ الطَّالِبُ بِدَمِ الْمَظْلُومِ؟ [أَيْنَ: اسم استفهام]
(۴) مَا شَاهَدْتُكَ فِي الصَّفِّ. [ما: اسم موصول]
- ۳- كم اسماً معرفةً في العبارة التالية: « قصة غالية مشهورة في هذا المجال »
- (۱) إثنان (۲) ثلاثة (۳) أربعة (۴) خمسة
- ۴- عین الجواب الذي كل الأسماء فيه معرفة.
- (۱) المؤمن صبورٌ عند البلايا.
(۲) لا يجعلون شيئاً في المخازن لنا.
(۳) العذرُ عند كرام الناس مقبولٌ.
(۴) قد أخذتَ هذا المكان بهلولٌ.
- ۵- عین الخطأ لما أُشير إليه بخط:
- (۱) منهومان لا يشبعان، طالب علم و طالب الدنيا. (معرف بالاضافة)
(۲) ان الله يُحبُّ المحسنين. (معرف بآل)
(۳) أكرمُ أباك في جميع الأحوال. (معرف بالاضافة)
(۴) قد أفلح المؤمنون الذين هم في صلاتهم خاشعون. (نكره)
- ۶- عین ما ليس «معرف بالاضافة» في ما أُشير إليه بخط:
- (۱) المسلمون حاولوا لكشف جميع زوايا اللغة العربية.
(۲) إنَّ تعلم هذه اللغة هو المفتاح للتعرف على الإسلام.
(۳) اللغة العربية ليست لغة قوم خاص بل لغتنا الدينية.
(۴) اللغة العربية عند الإيرانيين ليست لغة أجنبية.
- ۷- عین ما ليس فيه اسم معرفة:
- (۱) لا تعاشر من لا يعترف بدين.
(۲) لعلَّ ذاحاجة يطلب مساعدة قليلة.
(۳) قال بلبل للصقر: هل تعمل عملاً.
(۴) صلَّ على محمدٍ و آل محمدٍ و أقبل عليّ.

درس ۲: علامات الاعراب الفرعية (۱)

عربی ۲

۱- عین ما ليس منصوباً:

- (۱) المقاتلين (۲) أخاهم (۳) العالمين (۴) المؤمنون
- ۲- عین الخطأ للفراغ: «شاهدتُ في المكتبة.»
- (۱) المعلمان (۲) المعلمين (۳) أخاك (۴) أحمد
- ۳- عین الخطأ في تعيين إعراب المفعول:
- (۱) إنَّ الله يُحبُّ التَّوَّابِينَ. (منصوب محلاً)
(۲) رأيتُ ذلكَ. (منصوب محلاً)
(۳) أكرمُ أباك. (منصوب بالألف)
(۴) رأيتُ إخوانكم. (منصوب بالفتحة)
- ۴- عین الصحيح للفراغ: «يذهب كثيرٌ من في ذي الحجة إلى مكة»
- (۱) المسلمین (۲) المسلمون (۳) المسلمات (۴) المسلمات
- ۵- عین الصحيح للفراغ: «يُدافعُ عن الوطن الاسلامي»
- (۱) المجاهدون (۲) المجاهدين (۳) المسلمین (۴) المسلمات
- ۶- «المجاهدين يدافعون عن الوطن الاسلامي» عین الخطأ في هذه العبارة:
- (۱) الوطن (۲) يدافعون (۳) المجاهدين (۴) الاسلامي
- ۷- عین الاسم مع الإعراب الفرعي:
- (۱) تأمل قبل أن تبدأ بالعمل!
(۲) المسلمات لن يكذبن أبداً!
(۳) فاصبروا حتى يحكم الله بيننا!
(۴) المسلمون يحاولون أن ينجحوا!

۸- «ذهب إلى طفلين صغيرين»: عین الصحيح لكلمة «طفلين»:

- (۱) مفعول منصوب - علامة نصبه «الفتحة»
 (۲) مفعول منصوب - علامة نصبه «ی»
 (۳) مجرور بحرف الجر - علامة جرّه «الكسره»
 (۴) مجرور بحرف الجر - علامة جرّه «ی»

۹- «يجتهد المدارس في تعليم التلاميذ» عین الصحيح للفراغ:

- (۱) معلّمون (۲) معلّمون (۳) معلّمات (۴) معلّمي

۱۰- عین ما ليس فيه «الاعراب الفرعي»:

- (۱) العلم و الدين جناحان للإنسان.
 (۲) لم ينجح الكسّان في الحياة.
 (۳) يُدافع المجاهدون عن الوطن الإسلامي.
 (۴) تَعَجَّبَ الحاضرون من هذا الأمر.
 (۱) عین الإعراب الفرعي في ما أُشير إليه بخط:
 (۱) هذا جزاء من نسي المساكين و اليتامى.
 (۲) إنّ المبذرين كانوا إخوان الشياطين.
 (۳) ألف المسلمون رسائل و مقالات عديدة.
 (۴) يذهب التلاميذ في مدارسنا الى المكتبة العامة.

۱۲- عین الخطأ في علامات الفرعية للاعراب:

- (۱) علينا أن نساعد المظلومين.
 (۲) المعلّمون نشيطون في مدرستنا.
 (۳) في بلادنا مؤمنين يعملون عن إيمانهم.
 (۴) أنت ذو أفكار رائعة.

۱۳- عین ما ليس فيه الإسم المثنى:

- (۱) العقل و العلم مفتاحان لحلّ المشاكل!
 (۲) فشرّب منه الكلب العطشان!
 (۳) العلم و العمل جناحان للإنسان!
 (۴) فشل الكاذبان في الدنيا!

درس ۳: علامت الاعراب الفرعية (۲)

عربی ۲

۱- عین الصحيح: «أليس الله بـ بالشاكرين.»

- (۱) أعلم (۲) أعلم (۳) أعلم (۴) أعلماً

۲- عین نوع إعراب ما أُشير إليه بخط: «لقد كان في يوسف و إخوته آيات للسائلين»

- (۱) اصلی - فرعی (۲) فرعی - فرعی (۳) اصلی - اصلی (۴) فرعی - اصلی

۳- «المؤمنون و المؤمنات لا يُحبّون السيئات و المنكرات» عین ما إعرابه ليس فرعيّاً.

- (۱) المؤمنون (۲) السيئات (۳) المؤمنات (۴) المنكرات

۴- كم اسماً ممنوعاً من الصرف: «مرّت النساء مع فاطمة بأكثر معابد في اصفهان زينت بأربعة مصابيح»:

- (۱) اربعة (۲) ثلاثة (۳) خمسة (۴) ستة

۵- كم علامة فرعية للاعراب: «أدرس في أفضل مدارس في تهران، عاصمة ايران»

- (۱) واحدة (۲) إثنان (۳) ثلاث (۴) أربع

۶- عین الصحيح في إعراب ما أُشير إليه بخط:

- (۱) حفظت آيات من القرآن الكريم (منصوب بالإعراب الأصلي) (۲) نظرت إلى الشجرات (مجرور بالإعراب الفرعي)
 (۳) خلق الله السموات و الأرض (منصوب بالإعراب الفرعي) (۴) حَضَرَتِ المؤمنات في المسجد (مرفوع بالإعراب الفرعي)

۷- عین ما ليس فيه إلیّ العلامات الأصلية الظاهرية للاعراب:

- (۱) إنّ أخي له تسعون مجلّة ولي مجلّة واحدة.
 (۲) ربّنا اغفر لنا ذنوبنا و كفرّ عنا سيئاتنا.
 (۳) لفاطمة فضائل لانجدها في الآخرين.
 (۴) كانت الأمّ الذكيّة تتحدّث مع أولادها في الزمن المناسب.

- ١- عین الكلمة التي إعرابها محلى:
- (١) الهدى (٢) الناس (٣) اولئك (٤) الصالحون
- ٢- عین ما ليس فيه «اعراب تقديرى»:
- (١) إتی أطلب الراحة فى خدمة الناس. (٢) لا تبطلوا صدقاتكم بالمنّ والأذى. (٣) هو الذى أرسل رسوله بالهدى. (٤) آثار أيدي الذئب مشهودة فى سرقة نعاجنا.
- ٣- عین العبارة التي جاء فيها إعراب تقديرى:
- (١) رعاية الأصول الأخلاقية مهمة. (٢) العاقل هو الذي يعتبر بالتجارب. (٣) الذي يطلب السعادة للآخرين فهو سعيد. (٤) الدنيا مزرعة الآخرة.
- ٤- عین الاسم المنقوص:
- (١) الراعي (٢) عليّ (٣) مصطفى (٤) الطّبي
- ٥- عین العبارة التي جاء فيها «المجرور تقديرأ»:
- (١) الداعي إلى الخير كفاعله. (٢) القرآن يهدى للتي هي أقوم. (٣) هرب الذئب من هذا المكان. (٤) إحذر من أذى هذا الحيوان.
- ٦- عین الصحيح لما تحته خط:
- (١) الرّاضي عن عمله لا يتقدّم: [مبتدا- مرفوع بالفتحة] (٢) الناس لا يحبّون الرّاضي عن نفسه: [مفعول به- منصوب بالفتحة] (٣) رب! اجعل هذا البلد آمنا: [مفعول به- منصوب تقديرأ] (٤) لانحبّ الذين يعملون المنكر: [مفعول به- منصوب بالياء]
- ٧- عین الخطأ فى إعراب اسم المنقوص:
- (١) تناول طعاماً كافياً حتىّ تعلّم جيّداً. (٢) إنّ لقصر الأمير جداراً عال لا يقدر أحد أن يصعده. (٣) كانت أيادي المستكبرين قويّة فى تصرف البلاد. (٤) أنّ أحد اصدقائي حاك قصصاً جميلة لأطفالي.
- ٨- «إنّ والديّ واقفان أمامي و يقولان لي: أشدد يديك بحبل العلم» كم علامة فرعية و كم علامة تقديرية فى أسماء هذه العبارة؟
- (١) ثلاث / إثنان (٢) ثلاث / واحدة (٣) إثنان / واحدة (٤) أربعة / اثنتان
- ٩- «أنت و أنا» عین الصحيح للفراغات:
- (١) الباقي - فان (٢) الباقي - فان (٣) الباقي - الفاني (٤) الباقي - فان

- ١- عین العبارة التي جاء فيها «المضاف و المضاف اليه»:
- (١) طلب النبيّ ٩ من مرضعته أن تسمح له بالذهاب! (٢) جلسوا على المائدة ليتناولوا الطعام ولكنهم ما وجدوا شيئاً! (٣) وضعتُ السلاح على الأرض و قلتُ لا أقتل هذا الطّبي. (٤) إنهم أرسلوني إليك لكي أرجع إليهم بالأخبار.
- ٢- عین العدد غير صفة:
- (١) حصد فلّاحان إثنان هذه المزرعة الكبيرة! (٢) نزل راكب واحد من السيّارة أمام بيتنا! (٣) يجب علينا أن نكون فى الموقف فى الساعة السابعة! (٤) اجتمعت إثننا عشرة قطة حول قطعة من اللحم!
- ٣- عین الصحيح فى الصفة:
- (١) السلام على عباد الله الصالحون. (٢) يتّبع عباد الله الصالحون. (٣) الكتاب صديقٌ مخلصاً يرشدك إلى الخير. (٤) شاهد السكّاكى المكانة الرفيعة للعلماء.
- ٤- عین الصحيح للفراغات: «فى السماء شمسٌ تشرق الأرض»
- (١) الأزرق / مضيئ / الواسع (٢) الزرقاء / مضيئة / الواسع (٣) الأزرق / مضيئة / الواسعة (٤) الزرقاء / مضيئة / الواسعة

۵- عین الموصوف و الصفة:

(۱) أشعة القمر (۲) على الرمل (۳) أسبوعاً كاملاً (۴) التلميذ مؤدّب

۶- عین «منعوت و نعت»:

(۱) ماء البئر (۲) أشجار الغابة (۳) وردة المزهريّة (۴) رجل بدويّ

۷- عین «منعوت و نعت»:

(۱) ماء البئر (۲) أشجار الغابة (۳) وردة المزهريّة (۴) رجل بدويّ

۸- «وصل رجل بدويّ في طريق سفره إلى أرض خالية من الماء» عین الصحيح:

(۱) أرض خالية: موصوف و صفة (۲) طريق سفر: موصوف و صفة

(۳) رجل بدويّ: مضاف و مضاف اليه (۴) من الماء: مضاف و مضاف اليه

۹- عین العدد نعتاً:

(۱) أذكر في أعمالك اليومية إثنين: الصدق و الوفاء بالعهد! (۲) قد مرّ بثلاثة دكاكين و إختار منها واحداً فدخله!

(۳) إن أثر الأيدي المجتمعة أكثر بقاءً من اليد الواحدة! (۴) إنّه قد بلغ مقامه الرفيع في العاشرة من عمره!

۱۰- عین النعت جملة:

(۱) يؤكّد الأطباء على أكل العسل الطبيعي و هو مبيد للجراثيم! (۲) في العالم أسرار غامضة فيحاول الإنسان أن يكتشفها!

(۳) إشتريت أمّي محفظة جديدة لي حتّى أضع كتبتي فيها! (۴) إن الله بعث رسولاً إلينا يأمرنا بالصدق و أداء الأمانة!

۱۱- عین ما ليس فيه النعت:

(۱) المعلم إنسان يُضحّي بنفسه في طريق التعليم و التربية. (۲) علمتُ أنّ في قلب أبيك ألماً كثيراً من مصاعب الحياة.

(۳) يكثر التلاميذ إجتهدهم في إستذكار الدروس في آخر السنة. (۴) لمجتمعنا الإسلاميّة والإيرانيّة سنن و قوانين لا تتغير.

۱۲- عین ما ليس فيه نعت:

(۱) وقفنا ربّنا لعبادة تُقرّبنا إليه! (۲) سأشترك في حفلة تنعقد يوم الخميس!

(۳) قال الصياد: هذا النهر تكثر فيه الأسماك! (۴) كتب هذا العالم مقالة يكشف فيها عن أسرار جديدة!

۱۳- عین ما ليس فيه جملة وصفية:

(۱) إنها يدٌ يحبّها الله و رسوله و أوليائه! (۲) بعد محاولة كثيرة و جدّت الماء!

(۳) هي آياتٌ تثبت لنا صدق إدعاء نزول القرآن! (۴) كيف يقتل ظلياً يعشق الجمال!

۱۴- عین الجملة الوصفية:

(۱) فتشتُ عن آثار ظبي ذي قرون جميلة!

(۳) الكتاب صديق مخلص يُبعدك عن الضلال!

۱۵- عین العبارة التي ماجء فيها «جملة وصفية»:

(۲) نحن نعلّق جرساً على رقبة القطة!

(۴) اللسان جرمه صغير و جرمه كبير!

(۱) يغمره القلق و الحزن لأنّه لم يقدر أن يزور صديقه!

(۳) درّست المعلمة موضوعاً جديداً ماسمعتّه التلميذات حتّى الآن! (۴) سيجيء يوم للعالمين تملأ الأرض بالعدل بعد جور الظالمين!

۱۶- عین ما ليس فيه نعت:

(۱) حكّت لنا جدّتي حكاية ما سمعناها، عن كيفية دراسة النساء في الماضي!

(۲) وقرّت الأسرة لأولادها الصغار ما يحتاجون إليه حتّى يدرسوا!

(۳) أصبحت المصافحة بالأيدي عملاً شائعاً بين الأصدقاء!

(۴) التلاميذ يصلون إلى مدارسهم مبكرين كلّ يوم!

پاسخ تست‌های درس ۱

۱- گزینه ۱ پاسخ است.

در بین گزینه‌های فوق فقط کلمه «تلك» اسم اشاره و جزء معارف است.

اسم‌های معرفه عبارتند از (عَلَم - اسم اشاره - اسم موصول - ضمیر - اسم دارای ال - اسم مضاف به معرفه)

۲- گزینه ۴ پاسخ است.

گزینه ۱: «ما» اسم موصول و جزء اسم‌های معرفه است.

گزینه ۲: «مَنْ» اسم استفهام است، اسم‌های استفهام معرفه نیستند.

گزینه ۳: «این» اسم استفهام و نکره است.

گزینه ۴: «ما» برای منفی کردن فعل ماضی استفاده شده و مای نافی است، هرگاه «ما» برای منفی کردن فعل یا جمله استفاده شود حرف است.

تقسیم به معرفه و نکره به اسم اختصاص دارد.

۳- گزینه ۳ پاسخ است.

غالیلة ← معرفه (علم)

هذا ← معرفه (اسم اشاره)

قصة ← معرفه (معرف بالاضافة)

المجال ← معرفه (معرف بآل)

۴- گزینه ۴ پاسخ است.

در گزینه ۱ [صبور] و در گزینه ۲ [شیتاً] و در گزینه ۳ [مقبول] نکره است.

در گزینه ۴ هذا (اسم اشاره) المكان (اسم دارای ال) و بهلول (علم) است.

دقت کنیم که تنوین، نشانه نکره نیست و اسم نکره اسمی است که جزء اسم‌های معرفه نباشد [اسم‌های علم ممکن است با تنوین همراه باشد ولی معرفه به حساب می‌آید].

۵- گزینه ۱ پاسخ است.

در گزینه ۱ «طالب» مضاف به «علم» است ولی چون کلمه «علم» نکره است، طالب معرفه نشده است. پس کلمه [طالب] معرفه نیست.

ولی در گزینه ۳، مضاف الیه کلمه «جميع» یعنی کلمه «الاحوال» معرفه است بنابراین کلمه «جميع» معرفه است.

در گزینه ۴ کلمه «خاشعون» تنوین ندارد ولی از آن‌جا که جزء ۶ اسم معرفه ذکر شده نیست، نکره است.

۶- گزینه ۳ پاسخ است.

گزینه ۱: المسلمون (معرف بآل) - كشف و جميع و زوايا (هر سه تا، معرف بالاضافة) - اللغة (معرف بآل) - العربية (معرف بآل)

گزینه ۲: تعلم (معرف بالاضافة) - هذه (معرفه به خاطر اشاره بودن) - اللغة و المفتاح و التعرف و الاسلام (هر چهار تا، معرف بالاضافة)

گزینه ۳: اللغة و العربية و الدينية (هر سه تا، معرف بآل) - لغة (معرف بالاضافة) - نا (معرف بالضمير)

گزینه ۴: اللغة و العربية و الايرانيين (هر سه تا، معرف بآل) - عند (معرف بالاضافة)

* اگر مضاف و مضاف‌الیهی داشتیم و مضاف الیه، نکره بود دیگر نمی‌توانیم مضاف را، معرف بالاضافة بگیریم.

در معرف بالاضافة، باید مضاف الیه، یکی از انواع معرفه باشد.

در (لغة قوم خاص) چون، مضاف الیه، نکره است بنابراین لغة، معرف بالاضافة نخواهد بود.

تذکر: (عند، تحت، بین، أمام، ...) ظرف هستند و از نظر انواع کلمه، اسم محسوب می‌شوند بنابراین می‌توانند معرف بالاضافة واقع شوند.

۷- گزینه ۲ پاسخ است.

در گزینه اول [مَنْ] موصول عام و معرفه است. در گزینه سوم [الصقر] اسم معرفه است و در گزینه چهارم [محمد و آل و ضمیر] در علیّ از معارف هستند.

پاسخ تست‌های درس ۲

- ۱- گزینه ۴ پاسخ است.
 - در جمع مذکر سالم و در مثنی گزینه ۱ و ۳ حرف «ی» علامت نصب است، پس این کلمات (المقاتلین و العالمین) منصوب هستند.
 - علامت نصب اسماء خمسه که مضاف باشند، حرف «الف» است. پس [آخاهم] در گزینه‌ی ۲ منصوب است.
 - علامت رفع در جمع مذکر سالم (واو) است، کلمه (المؤمنون) در گزینه ۴ مرفوع است.
- ۲- گزینه ۱ پاسخ است.
 ضمیر بارز «ت» در این عبارت فاعل است و جای خالی با مفعول یعنی کلمه منصوب پر می‌شود. در بین گزینه‌ها، گزینه (۱) «المعلمان» مرفوع است و در سایر گزینه‌ها «المعلمین- احاک- احمد» هر سه منصوب و برای جای خالی مناسب هستند.
- ۳- گزینه ۱ پاسخ است.
 گزینه‌ی ۱: «التوایین» مبنی نیست، بنابراین اعراب آن نمی‌تواند محلی باشد.
 گزینه‌ی ۲: «ذک» مبنی و اعراب آن محلی است.
 گزینه‌ی ۳: «أبا» منصوب و علامت نصب آن «الف» است.
 گزینه‌ی ۴: «إخوان» مفعول و علامت نصب آن فتحه است.
 [أخوان- أخوین] مثنی برای [أخ] هستند و مثل همه مثنی‌ها اعرابشان، فرعی است.
 [إخوان- إخوة] جمع مکسر کلمه [أخ] هستند و اعرابشان ظاهری اصلی است.
- ۴- گزینه ۱ پاسخ است.
 جای خالی، نقش مجرور به حرف جر دارد.
- ۵- گزینه ۱ پاسخ است.
 جای خالی در عبارت مورد نظر، نقش فاعل مرفوع دارد و با توجه به این که فعل [یدافع]، فعل مذکر است.
- ۶- گزینه ۳ پاسخ است.
 گزینه‌ی ۳: «المجاهدون» صحیح است. علامت رفع در جمع مذکر سالم «واو» است. این کلمه در این عبارت، مبتدا و مرفوع است.
- ۷- گزینه ۴ پاسخ است.
 «المسلمون» در گزینه‌ی ۴، مبتدا و مرفوع با اعراب فرعی (واو) می‌باشد.
- ۸- گزینه ۴ پاسخ است.
 گزینه‌ی ۱: کلمه بعد از حرف جر (مجرور به حرف جر) است نه مفعول.
 گزینه‌ی ۲: علاوه بر توضیح فوق، دقت کنیم که «ی» علامت اعراب است.
 گزینه‌ی ۳: علامت اعراب در اسم مثنی فرعی و از نوع حرف است و کسره علامت اعراب مثنی نیست.
- ۹- گزینه ۱ پاسخ است.
 گزینه‌ی ۲: لازم است نون جمع مذکر سالم هنگام مضاف شدن حذف شود.
 گزینه‌ی ۳: «معلمات» مؤنث است و با فعل «یجتهد» که مذکر است مطابقت ندارد.
 گزینه‌ی ۴: «معلمی» در اصل «معلمین» بوده ولی از آن‌جا که منصوب است نمی‌تواند به‌عنوان فاعل در این جمله جای گیرد.
- ۱۰- گزینه ۲ پاسخ است.
 [کَسْلَان - عَضْبَان - عَطْشَان - جَوْعَان - ظَمَّان - ...] کلمات مفرد مذکر هستند و باید دقت کنیم که آن‌ها را به اشتباه، اسم مثنی نگیریم.
 (در گزینه‌ی ۲، الكَسْلَانُ فاعل و مرفوع با اعراب ظاهری اصلی می‌باشد).

۱۱- گزینه ۳ پاسخ است.

گزینه ۱: [مساکین- شیطاین- قوانین- میادین- ...]= جمع مکسر هستند. آن‌ها را به اشتباه، جمع مذکر سالم نگیرید.

(در گزینه ۱، المساکین، مفعول منصوب به اعراب اصلی می‌باشد.)

گزینه ۲: [إخوان و إخوة] هر دو، جمع مکسر [أخ] هستند و اعرابشان مثل همه کلمات معمولی، ظاهری اصلی است.

* [أخوان- أخوین] مثنی کلمه [أخ] می‌باشند و مثل همه مثنی‌ها، دارای اعراب ظاهری فرعی هستند. (در گزینه ۲، إخوان، خبر فعل ناقصه منصوب به اعراب اصلی می‌باشد.)

در عبارت [ألف المسلمون رسائل و مقالات عديدة]، مقالات، معطوف به کلمه «رسائل» می‌باشد. و چون «رسائل»، مفعول منصوب است بنابراین «مقالات» نیز، منصوب خواهد بود و آن‌گاه به خاطر جمع مونث سالم بودن، نصبش را با کسره می‌گیرد و به همین دلیل اعرابش ظاهری فرعی می‌شود.

گزینه ۴: می‌دانیم غیر منصرف‌ها، در نقش مجروری به جای کسره، فتحه می‌گیرند و به همین دلیل اعرابشان ظاهری فرعی می‌شود. (با این توضیح که: اگر غیر منصرف‌ها، ال داشته باشند و یا مضاف واقع شوند در نقش مجروری، کسره را می‌گیرند و دیگر نباید به آن‌ها، اعراب ظاهری فرعی گفته شود.)

(در گزینه ۴، مدارس مضاف واقع شده است بنابراین اعرابش ظاهری اصلی است)

۱۲- گزینه ۳ پاسخ است.

فی بلاد: [خبر مقدم] و «مؤمنون» مبتدای مؤخر و مرفوع بالواو است.

۱۳- گزینه ۲ پاسخ است.

گزینه ۱: مفتاحان

گزینه ۳: جناحان

گزینه ۴: الکاذبان

گزینه ۲: «العطشان» بر وزن فعلان و مفرد است.

پاسخ تست‌های درس ۳

۱- گزینه ۲ پاسخ است.

اسامی غیر منصرف، تنوین نمی‌گیرند و به جای ـ ـ ـ می‌گیرند.

۲- گزینه ۲ پاسخ است.

[یوسف] غیر منصرف است. [سائیلین] جمع مذکر سالم است.

۳- گزینه ۳ پاسخ است.

گزینه ۱: «المؤمنون» مرفوع، علامت فرعی رفع (واو)

گزینه ۲: «السیئات» منصوب، با علامت فرعی کسره

گزینه ۳: «المؤمنات» مرفوع، علامت اصلی رفع ضمه

گزینه ۴: «المنكرات» منصوب، با علامت فرعی کسره

۴- گزینه ۳ پاسخ است.

اسم‌های غیر منصرف این عبارت: فاطمة- اکثر- معابد- اصفهان- مصابیح

[اربعه] چون [ة] گرفته دیگر غیر منصرف نیست.

۵- گزینه ۳ پاسخ است.

کلماتی که اعراب فرعی دارند: مدارس- تهران- ایران

توجه داشته باشید که [أفضل] چون مضاف واقع شده است کسره را می‌پذیرد و اعرابش اصلی است.

۶- گزینه ۳ پاسخ است.

گزینه ۱: «آیات» [جمع مؤنث سالم] مفعول و منصوب به کسره است که اعراب فرعی می‌باشد.

گزینه ۲: «الشجرات» [جمع مؤنث سالم] مجرور به حرف جر و علامت جر آن کسره است که اعراب اصلی است.

گزینه ۴: «المؤمنات» [جمع مؤنث سالم] فاعل و مرفوع به ضمه است که علامت اصلی رفع می‌باشد.

۷- گزینه ۴ پاسخ است.

در گزینه اول [أخ] اعراب تقدیری و [تسعون] اعراب فرعی دارد. در گزینه دوم [سینات] اعراب فرعی دارد. در گزینه سوم [فاطمة و

آخرین] اعراب فرعی دارند.

پاسخ تست‌های درس ۴

۱- گزینه ۳ پاسخ است.

گزینه ۱: «الهدی» اسم مقصور و اعرابش تقدیری است.

گزینه ۲: «الناس» اسم صحیح‌الآخر و اعرابش، ظاهری اصلی است.

گزینه ۳: «اولئک» مبنی و اعرابش محلی است. (اعراب محلی به کلمات مبنی، جمله و شبه‌جمله [اختصاص دارد].)

گزینه ۴: «الصالحون» معرب و اعرابش ظاهری فرعی است.

۲- گزینه ۱ پاسخ است.

گزینه ۱: هیچ کدام از موارد اعراب تقدیری را ندارد.

گزینه ۲: «الأذی» اسم مقصور است.

گزینه ۳: «الهدی» اسم مقصور است.

گزینه ۴: «أیدی» اسم منقوص است.

۳- گزینه ۴ پاسخ است.

در گزینه ۴ (۴) کلمه «الدنیا» اسم مقصور و دارای اعراب تقدیری است.

۴- گزینه ۱ پاسخ است.

گزینه ۲: صحیح‌الآخر گزینه ۳: اسم مقصور گزینه ۴: صحیح‌الآخر

۵- گزینه ۴ پاسخ است.

گزینه ۱: اعراب «الداعی» تقدیری است، ولی این کلمه مبتدا و «تقدیراً مرفوع» است.

گزینه ۲: اعراب هیچ‌یک از اسم‌ها تقدیری نیست، کلمه «التی» محلاً مجرور است.

گزینه ۳: اعراب هیچ‌یک از اسم‌ها تقدیری نیست، کلمه «هذا» محلاً مجرور است.

گزینه ۴: «أذی» مقصور است بنابراین، تقدیراً مجرور است. («من أذی» جار و مجرور است.)

۶- گزینه ۲ پاسخ است.

گزینه ۱: [تقدیراً مرفوع] صحیح است.

گزینه ۲: اسم‌های منقوص در حالت نصب اعرابشان ظاهری اصلی است (الراضی).

گزینه ۳: [محلاً منصوب] صحیح است.

گزینه ۴: «الذین» مبنی و محلاً منصوب است.

۷- گزینه ۲ پاسخ است.

[جداراً عال] غلط و صحیح آن [جداراً عالیا] می‌باشد. جداراً اسم مؤخر إنّ و منصوب ظاهراً می‌باشد. عالیا صفت آن است و منصوب

بالتبعیة. اسم منقوص در حالت نصبی، فتحه را می‌گیرد.

۸- گزینه ۲ پاسخ است.

کلماتی که دارای اعراب فرعی هستند عبارتند از: [والدین در والدی (والدین + ی)] - [واقفان] - [یدی در یدیک (یدین + ک)] و

کلمه‌ای که دارای اعراب تقدیری است: فقط أمام است.

۹- گزینه ۱ پاسخ است.

اعراب اسم منقوص تقدیری است، بنابراین جای خالی اول با «الباقی» پر می‌شود. اگر اسم منقوص تنوین بگیرد در حالت رفع و جر، حرف آخر آن حذف شده و کلمه با تنوین جر مشاهده می‌شود ولی این تنوین به اعراب کلمه مربوط نیست. بنابراین جای خالی دوم با «فان» پر می‌شود.

پاسخ تست‌های درس ۵

۱- گزینه ۱ پاسخ است.

گزینه‌ی ۱: «مرضعة» (مرضعة + هـ)

در بقیه‌ی گزینه‌ها مضاف و مضاف‌الیه نداریم.

۲- گزینه ۴ پاسخ است.

منظور صورت تست: در کدام گزینه، عدد، نقش صفت ندارد.

۱- [فَلَّاحانِ إِيْثانِ]: موصوف و صفت

۲- [راكب واحد]: موصوف و صفت

۳- [الساعة السابعة]: موصوف و صفت

۴- إِيْثنا عشرة (در عبارت مورد نظر، فاعل است)

۳- گزینه ۲ پاسخ است.

گزینه‌ی ۱: [على عبادِ الله الصالحين] صحیح است. به دلیل این که موصوف «عباد» مجرور به حرف جر است صفت «الصالحين». نیز مجرور می‌شود.

گزینه‌ی ۳: [صديقٌ مخلصٌ] صحیح است. موصوف «صديقٌ» خبر و مرفوع است.

گزینه‌ی ۴: [المكانة الرفيعة] صحیح است، زیرا موصوف «المكانة» مفعول و منصوب است.

۴- گزینه ۴ پاسخ است.

سه کلمه [السماء / شمس / الأرض] ← مؤنث مجازی هستند و صفت آن‌ها باید مؤنث بیاید.

۵- گزینه ۳ پاسخ است.

گزینه‌ی ۱: مضاف و مضاف‌الیه

گزینه‌ی ۲: جار و مجرور

گزینه‌ی ۳: موصوف و صفت

گزینه‌ی ۴: مبتدا و خبر

۶- گزینه ۴ پاسخ است.

۷- گزینه ۴ پاسخ است.

۸- گزینه ۱ پاسخ است.

گزینه‌ی ۲: مضاف و مضاف‌الیه صحیح است.

گزینه‌ی ۳: موصوف و صفت صحیح است.

گزینه‌ی ۴: جار و مجرور صحیح است.

۹- گزینه ۳ پاسخ است.

«اليد الواحدة» در گزینه‌ی ۳، موصوف و صفت می‌باشد.

۱۰- گزینه ۴ پاسخ است.

«يا امرنا» در توضیح اسم نکره «رسولاً» آمده است و صفت (نعت) به صورت جمله یا جمله وصفیه می‌باشد.

۱۱- گزینه ۳ پاسخ است.

در گزینه‌ی اول [يُضَحِّي] جمله وصفیه است. در گزینه‌ی دوم [كثيراً] صفت به صورت مفرد است.

در گزینه‌ی چهارم الاسلامية صفت (مفرد) و لا تتغير جمله وصفیه است.

۱۲- گزینه ۳ پاسخ است.

۱- «تُقَرَّبنا» صفت به صورت جمله یا همان جمله وصفیه برای اسم نکره «عبادة»

۲- «تتعقد» صفت به صورت جمله یا همان جمله وصفیه برای اسم نکره «حفلة»

۳- هذا (مبتدا) - النهر (عطف بیان) - [تكثر فيه الأسماك] (خبر از نوع جمله فعلیه)

۴- «يكشف» صفت به صورت جمله یا همان جمله وصفیه برای اسم نکره «مقاله»

۱۳- گزینه ۲ پاسخ است.

گزینه ۱: «يَحِبُّهَا اللَّهُ» جمله‌ای است که بعد از اسم نکره «ید» آمده و آن را توضیح می‌دهد (جمله وصفیه)

گزینه ۳: «تَثْبِتْ لَنَا ...» بعد از اسم نکره «آیات» آمده و آن را توضیح می‌دهد (جمله وصفیه)

گزینه ۴: «يَعشِقُ الْجَمَالَ» بعد از اسم نکره «ظبیاً» آمده و آن را توضیح می‌دهد. (جمله وصفیه)

۱۴- گزینه ۳ پاسخ است.

گزینه ۱: کلمات «ذی» و «جمیلة» صفت هستند ولی جمله وصفیه نیست.

گزینه ۲: در این ترکیب هیچ نوع صفتی نیست.

گزینه ۳: «مخلص» صفت «صدیق» و «یعبدک عن الضلال» جمله وصفیه است.

گزینه ۴: در این ترکیب هیچ نوع صفتی نیست.

۱۵- گزینه ۱ پاسخ است.

۱۶- گزینه ۴ پاسخ است.

در گزینه ۱: «ما سمعناها»، [صفت به صورت جمله] یا [جمله وصفیه] برای اسم نکره (حکایة) می‌باشد.

در گزینه ۲: «الصغار»، صفت برای «أولاد» می‌باشد.

در گزینه ۳: «شائعاً»، صفت برای «عملاً» می‌باشد.

در گزینه ۴: «مبکرین» به معنای «زود»، منصوب نکره مشتق است و نقش حال دارد.

گزینه دو

مؤسسه آموزشی فرهنگی